Czytania: Oz 11,1.3-4.8c-9; Ps 80,2-3.15-16; Aklamacja Mk 1,15; Ewangelia Mt 10,7-15

W pierwszym czytaniu Ozeasz opisuję historię relacji Boga do Izraela w bardzo uczuciowy i ludzki sposób. Istotą tej relacji jest miłość Boga miłość, którą można porównać do więzi do miłości rodzica i małego dziecka. Pan Bóg dbał o swój lud, czuwał nad nim jak się czuwa nad niemowlęciem, pochylał się i karmił swój lud, czuwał nad nim w swojej opatrzności: „na swe ramiona ich brałem; oni zaś nie rozumieli, że troszczyłem się o nich". Pan Bóg liczył, że na Jego miłość lud odpowie również miłością. Tymczasem Izrael okazał się niewierny: „Mój lud jest skłonny odpaść ode Mnie – wzywa imienia Baala, lecz on im nie przyjdzie z pomocą". Bóg pomimo że jego miłość została zraniona i odrzucona chce pozostać wierny swoim obietnicom nie chce odrzucać Izraela, nie chce się zachowywać jak ludzie, którzy nie umieją przebaczać, którzy nie umieją dochowywać wierności swoim zobowiązaniom. Pan Bóg powstrzymuje swój gniew i zapowiada: „Efraima już więcej nie zniszczę albowiem Bogiem jestem, nie człowiekiem… nie przychodzę, żeby zatracać". Pan Bóg będzie kochał swój lud pomimo jego niewierności, a harmonię między Bogiem a ludem może zaprowadzić jedynie Mesjasz, który na nowo pouczy lud jak żyć w przyjaźni z Bogiem. I Bóg pojednał świat ze sobą przez swojego Syna, Jezusa Chrystusa.

W Ewangelii słyszymy, że po wyborze 12 apostołów, Jezus wyposażył ich w szczególną moc, taką jaką miał On sam, aby działali w Jego imieniu „uzdrawiajcie chorych, wskrzeszajcie umarłych, oczyszczajcie trędowatych, wypędzajcie złe duchy". Apostołowie mają być całkowicie skoncentrowani na swoje misji, na misji i na zadaniach, do których zostali wybrani i przeznaczeni. Mają dawać ludziom to, co sami darmo od Jezusa otrzymali. Mają służyć ludziom w pełniej dyspozycyjności i hojności w działaniu, wolni od rzeczy materialnych, bo o nie zatroszczy się Boża opatrzność przez życzliwych ludzi „wart jest bowiem robotnik swej strawy". Tym, co apostołowie mają wnosić w życie inny ludzi to pokój. Mają wnosić pokój, radość i poznanie Boga w życie tych, którzy są na przyjęcie tych darów otwarci.

Prośmy Boga, aby nasze serca były gotowe na przyjęcie Bożego słowa, Ewangelii, która jest źródłem pokoju i ma moc uzdrawiania duszy.

o. Wiesław Jonczyk SJ